

Antaeus. Immo dñi 1602. Jul. 5°. ~.

Spiritus sunt vincula

anima & corporis.

Qui soliti doctas Academi errare sub umbras
Magni Platonis asseclæ:
Finxerunt animam (mittendam in terrea vincla)
Stellari tunicâ contegi.
Circuit Hanc Aër: Hunc, tegmē crassius ambit:
Id demum tegitur corpore.
Spiritus, est Sidus: Cerebrum pellucidus Aër:
Cor, involucrum densius.
Spiritu vnitur primò; tenuissimus ille est,
Coeleste seu corpusculum.
Hinc fit ut huic trunco, divinæ particula auræ
Compagē firmā adhæreat.
Sic aptè nervis coalescunt corporis artus:
Cœmentum & lapides continet:
Sic, (natura quibus longè est diversa) metalla
Ferrumen arctè colligat.
Sic, quos concinnat fabri runcina periti
Glutine copulantur asseres.
Nervi, cæmentum, ferrumen, gluten; id omne
Quod præstant, faciunt Spiritus.

Ergo

Corporis atq; animæ, (nāq; aurea fabrica) quidni
Sint Chryfocolla Spiritus?

Corpus est in animâ.

In fundo putei iacens,
Vallatur tenebris inclyta veritas:
Naturamq; animæ vident
Mortales, oculis cæcutientibus.
Psychem corpore cingier
Falsò plebs hominum credidit hætenus.
Mî visum est aliter: neque
Calco volgivi dogmatis orbitam.
Formæ corpus inest suæ;
Circumfusa operit: possidet vndiq;
Omnem in particulam subit,
In rimam penetrans quamq; minutulam.
Ut, cum corpora contegunt
Rara, & luminibus pervia serica,
Tectam veste cuticulam
Possis per nebulam cernere lineam:
Si quæ es paulò oculatior
Haud obscure acie singula perlegas;
Verùm bombycinam nequis
Vsurpare oculis aëra textilem,
Pupillas oculi fugit
Subtilis species byssina, lucidas.
Sic caligine roridâ
Circumlambit opus mens topiaria.
Corpus sic anima integit
Sed fallens oculos, quòd tenuissima.

ERGO

Ψυχὴ σῶμα καλύπτεται:
Ψυχὴ δ' ἐ καλύπτει σωματικὴν ἔχει.